

K·MEO

DES DE LA GÀBIA

Les carícies de Daniel Viondi a Almeida

No hay derecho, me tienen dentro de una jaula como al tío aquel de los corderos mudos, suerte que se han olvidado de la mordaza.

Y todo por nada, por ser más sincero y expansivo que los otros. Yo siempre voy con la verdad por delante. Almeida me cae bien... Es un inútil y un cagón pero es buen tío. Se equivoca muchas veces, eso está claro, pero de buena fe, siguiendo las órdenes de la Faraona Ayuso y yo que soy

así de espontáneo y jugueteón me le acerco y les doy tres cachecitos, nada como de caricia, mientras le digo en plan simpático, te has equivocado otra vez, mamón. Y de ahí el lío.

Me sorprendió la reacción de Almeida, oye, de verdad. Tan manso él y como se agarró al micro que casi lo hace añicos, pero lo que de verdad me dejó perplejo fue la reacción de los míos. ¡No te jode! Vamos a las reuniones de partido y para saludarles vas diciendo a tus compañeros, qué tal maricón, que hijo puta está hecho cabrón. Hola macarra... y ahora se ponen educados me llaman la atención. La política es un asco, hace tiempo que lo voy denunciando a mi mujer.

Yo, según el tiempo que me tengan en la jaula, estoy como para dejarlo todo o

apuntarme a Vox que tienen menos remilgos. Ellos hablan con las pistolas y eso se agradece. Las cosas entre compañeros han de estar claras y con los enemigos también.

El que se la va a cargar, y lo siento por él, es el mariconazo de Almeida. La cabeza voy a arrancarle y a ese de verdad no como al Borja aquel que lo dejé todo en amenaza.

Lo digo de verdad, creo que la política en España necesita mano dura y no andarse con pactos. Cuatro hostias bien dadas y el panorama cambia a mejor. Al menos es lo que decía mi padre, que me daba con la punta de la bota a la punta de mi polla y así he quedado. Pero honesto, coño, de una pieza.

GARSA PROSTÀTICA

COL·LOCATS

Droga fins per les ovelles

Tarragona era terra de vi i eremites. Dues realitats inclinades a col·locar al personal. Ara també. Tarragona és terra fèrtil per qualsevol tipus de droga. Allí arrela tot, La Maria, la Pepa, la Josefina... tot. I el personal havent deixat el vi i la mística per perilloses, es dediquen a l'herba.

També el tabac és molt perillós. La nicotina ho provoca tot. Fins les dents corcades. Normal doncs que els càrtels de la marihuana treballin en favor de la salut i utilitzin les màquines expandidores de tabac per incorporar com a elecció els paquets de droga. Més sana, més natural i més cara.

La invasió del cultiu de Maria, s'assembla molt a la de les espècies invasores que desertitzen els rius de peixets autòctons. A Tarragona a hores d'ara pràcticament no hi ha ni ametllers ni avellanés ni oliveres i, excepte al mateix Priorat, ni ceps. Ara es cultiva amb gran èxit la Maria.

Els que abans eren els mestres forners o vinaters famosos a tota la contrada, ara són albanesos repartits per masies abandonades que abans havien estat referents comarcals.

Hi ha gent, que està en contra d'aquesta invasió de la droga. Els molesta respirar tot el dia a porro i veure com els nens arriben de l'escola de tort i amb els ulls desorbitats. Però la droga té la seva part positiva, no ho oblidem. Si t'estàs morint per exemple i et droguen una miqueta ni te n'adones i t'estalvies de demanar perdó a la família. Si treballes dotze hores a la Caixa posem per cas i a la sortida enlloc d'una cervesa et fots quatre calades, la tornada a casa és una altra cosa. I no només la droga afavoreix a l'home, també a la natura. Primer perquè fa treballar la terra que de tan àrida ja no sap que fer, també dona refugi als ramats de cabres,

ovelles i altres mamífers fugitius dels incendis –com ha passat a Grècia– i que troben acollida i menjar a les naus de Maria i que se l'acaben tota i que ho passen de puta mare fins que no torna el pastor amb el ranxo de merda.

Som una revista amb consciència burgesa i no direm mai que visqui la droga, però pregunteu a les ovelles de Grècia.